

moriam pertinerent, ni animo praevidissent, posteritatem ad se pertinere
 posse. Nonne melius multò fuisset, otiosam aetatem & quietam sine ullo la-
 bore & contentione traducere? sed nescio, quomodo animus erigens se ad
 posteritatem semper ita prospicit, quasi cum excefferit è vita, tum demum
 victurus sit. Ceterum alii laudant, alii culpant stilum in chronico Min-
 densi &c. tolerabilem, & epigrammata satis nitida. Num aliquis lectio-
 nes suas iis interpolaverit, & MSta ista, quoad rancida & asperiora verba,
 aliquando limârit, poliverit, rursusque describi curârit, vix inficiari
 aulam. Equidem epitaphia & carmina in chron. Huxariensi &c. recen-
 tiora videntur, & ab Erudito Lectore innexa. Singula tamen nunquam
 visa, ideoque fortè haud ingrata. Nec turberis, velim, quòd titulus
 istius chronici asserat, *Alberti Fryschmeds disticha esse in effigies Episcopo-
 rum Mindensium*, egoque in praeloquio *Yodocum Wittflor* autorem fece-
 rim. Composuit ea *Wittflor*, *Fryschmed* publicavit. Prudenti pauca!
 Errata etiam in fine notata ipsemet emendabit. Quòd in *Hist. isenac.*
 (x) *Ottonis III. Imp.* monumentum, Augustæ Vindelicorum in Summa
 æde servatum, contractius & summatim exhibuerim, ideo feci, quia
 id ante me *Daniel Praschius* (y) integrum dedit, Eruditis minimè igno-
 tum. Interim, cum, *Sophoclis* iudiciò, *ὅτι ἐχθρὸν πολεῖ μανθάνειν οἱ σοφοί*,
 nec invidios meos reformidabo unquam. Sapienter *Epictetus*: (z) *si*
quis nuntiârit, quendam tibi maledicere, ne refuta, quæ dicta sunt, sed re-
sponde, eum nesciisse cetera tua vitia; nam aliqui illa sola non dicturum
fuisse. Hisce vale, Venerande Lector, & ambula ἀνελθὼς: (a) *πάν-*
των δὲ τὸ τέλος ἡ γῆρας. (b) Scripsi *Ferraria Thuringorum* d. IX. Mart.,
 quem fasti Romani memoriæ S. *Francisca*, Nobilis Matrona Romana,
 sacrum esse voluerunt.

(x) p. 128. (y) Part. I. epitaph. Augustanor. pag. 2. (z) in Enchirid. c. 48.
 (a) Eph. V. 15. (b) 1. Petr. IV. 7.

SYLLA-